

**នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល
នៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា**

ព័ត៌មានពិស្តារនៃការដាក់ឯកសារ

សំណុំរឿងលេខ : 00២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក/អជតក
ដាក់ទៅ : អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល
ថ្ងៃដាក់ : ថ្ងៃទី១២ ខែមករា ឆ្នាំ២០១២
ភាគីអ្នកដាក់ : សហព្រះរាជអាជ្ញា
ភាសាដើម : អង់គ្លេស

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ

ប្រភេទឯកសារដែលស្នើឡើងដោយភាគីដាក់ឯកសារ: **សាធារណៈ**
ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារកំណត់ដោយអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល: **សាធារណៈ/Public**
ប្រភេទនៃចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ:
ការពិនិត្យឯកសារបណ្តោះអាសន្នឡើងវិញ:
ឈ្មោះមន្ត្រីដែលបានពិនិត្យ:
ហត្ថលេខា:

**ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញានៅលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេច
របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលសម្រេចឱ្យប្រឡងជាប់ចោទក្រុមមានឥទ្ធិពល
ដើម្បីឆ្លងកាត់ចោទប្រកាន់ និងសេចក្តីសន្និដ្ឋានបើកការចោទប្រកាន់**

អ្នកដាក់ឯកសារ:	អ្នកទទួលឯកសារ:	ចម្លងជូន:
សហព្រះរាជអាជ្ញា:	អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល:	ជនជាប់ចោទ:
លោកស្រី ជា លាង	ចៅក្រម គង់ ស្រីម, ប្រធាន	នួន ជា
លោក Andrew CAYLEY	ចៅក្រម Motoo NOCGUCHI	អៀង សារី
	ចៅក្រម សោម សិរីវឌ្ឍ	ខៀវ សំផន
	ចៅក្រម A. KLONOWIECKA- MILART	
	ចៅក្រម ស៊ិន រិទ្ធ	មេធាវីការពារក្តីជនជាប់ចោទ:
	ចៅក្រម C. N. JAYASINGHE	លោក សួន អុណ
	ចៅក្រម យ៉ា ណារិន	លោក Michiel PESTMAN
	សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹង	លោក Victor Koppe
រដ្ឋប្បវេណី:		លោក អាង ឧត្តម
		លោក Michael G.KARNAVAS

សំណុំរឿងលេខ: ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក/អជតក

ពេជ អង្គ
Elisabeth SIMONNEAU FORT

លោក គង់ សំរុន
លោក Arthur VERCKEN
លោក Jacques VERGÈS

ចម្លើយតប

- ១. នៅថ្ងៃទី០៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០១២ មេធាវីការពារក្តី អៀង សារី (“សហមេធាវីការពារក្តី”) បានដាក់បណ្តឹងសាទុក្ខមួយ¹ ជូនអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល (“អង្គជំនុំជម្រះ”) ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចផ្ទាល់មាត់ពាក់ព័ន្ធនឹងរូបសម្បត្តិរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង នៅក្នុងអង្គពេលនៃកិច្ចដំណើរការសវនាការ នៅថ្ងៃទី២១ និង២២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១១ ដែលតម្រូវឱ្យ អៀង សារី នៅតែបង្ហាញវត្តមានក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអង្គសវនាការនៃសេចក្តីសន្និដ្ឋានបើកការចោទប្រកាន់ (“សេចក្តីសម្រេចដែលរងការជំទាស់”)²។ គូភាគីត្រូវបានគេជូនដំណឹងតាមរយៈបណ្តឹងខ្លួនណ៍នេះធ្វើឡើងជាភាសាខ្មែរ នៅថ្ងៃទី០៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១២ និងជាភាសាអង់គ្លេស នៅថ្ងៃទី១០ ខែមករា ឆ្នាំ២០១២។ អនុលោមតាមសេចក្តីណែនាំអនុវត្ត មាត្រា៨.៣ និង៨.៥³ ចម្លើយតបនេះត្រូវបានដាក់ក្នុងចរណ៍ដូចបានចែងកំណត់ ដោយគិតចាប់ពីថ្ងៃទី១០ ខែមករា ឆ្នាំ២០១២ បន្តមក។
- ២. សហមេធាវីការពារក្តីសំអាងទៅលើ វិធាន១០៤(១), ១០៤(៤)(ឃ) និង ១០៥(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងដើម្បីជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ឱ្យមានការទទួលយកបណ្តឹងសាទុក្ខបន្ទាន់នេះ⁴។ សហព្រះរាជអាជ្ញាសន្និដ្ឋានថាបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ គឺជាក់ស្តែងណាស់ថា មិនអាចទទួលយកបាននៅក្នុងដំណាក់កាលនេះនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី។ ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននេះ និងដើម្បីជាការផលប្រយោជន៍នៃការសន្សំសំចៃរបស់តុលាការ សហព្រះរាជអាជ្ញានឹងដាក់កម្រិតទៅលើសេចក្តីសន្និដ្ឋានជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់ខ្លួននេះត្រឹមតែអំពីយុត្តាធិការ និងភាពអាចទទួលយកបាននៃបណ្តឹងសាទុក្ខនេះតែប៉ុណ្ណោះ។

តាមវិធាន១០៤(១) គេគ្មានមូលដ្ឋានផ្លូវច្បាប់សម្រាប់ឱ្យមានការទទួលយកបណ្តឹងសាទុក្ខនេះទេ

- ៣. ដំបូង សហមេធាវីការពារក្តីអះអាងថា បណ្តឹងសាទុក្ខបន្ទាន់មួយអាចធ្វើទៅបានដោយហេតុថាសេចក្តីសម្រេចដែលរងការជំទាស់នេះគឺ “ជាការរំលោភបំពានមួយទៅលើធនធានសិទ្ធិ ដែលនាំឱ្យមានបុរេនិច្ច័យ...”⁵។ អំណះអំណាងនេះ គឺជាការអានដោយយល់ច្រឡំអំពីយុត្តាធិការរបស់អង្គជំនុំជម្រះ ដែលមានទៅលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ។ វិធាន ១០៤(១) គឺជាបញ្ញត្តិទូទៅមួយដែលបានចែងកំណត់អំពីយុត្តាធិការរបស់អង្គជំនុំជម្រះទៅលើបណ្តឹងសាទុក្ខទាំងអស់ រួមទាំងបណ្តឹងសាទុក្ខ

¹ E130/4/1 បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដែលបានបដិសេធសិទ្ធិសុំលុះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអង្គពេលជំនុំជម្រះក្តី និងក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនឯង, ៥ មករា ២០១២ (“បណ្តឹងសាទុក្ខ”)។

² E1/13.1 ប្រតិចារិក, ២១ វិច្ឆិកា ២០១១ ត្រង់ទំព័រទី៣៦-៣៧។ E1/14.1 ប្រតិចារិក, ២២ វិច្ឆិកា ២០១១ ត្រង់ទំព័រទី៨។

³ សេចក្តីណែនាំអនុវត្ត អ.វ.ត.ក/០១/២០០៧/វិសោធនកម្មលើកទី៧; ការដាក់ឯកសារនៅ អ.វ.ត.ក។

⁴ E130/4/1 បណ្តឹងសាទុក្ខ, កំណត់សំគាល់ ខាងដើម លេខ១ ត្រង់កថាខ័ណ្ឌទី១។

⁵ E130/4/1 បណ្តឹងសាទុក្ខ, កំណត់សំគាល់ ខាងដើម លេខ១ ត្រង់កថាខ័ណ្ឌទី៧។

ភ្លាមៗ។ អង្គជំនុំជម្រះក្នុងមកធ្លាប់បានសម្រេចថា យុត្តាធិការរបស់ខ្លួនទៅលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ គឺត្រូវបានកម្រិតយ៉ាងតឹងរឹងត្រឹមតែមូលដ្ឋានទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុង វិធាន១០៤(៤) តែប៉ុណ្ណោះ។

៤. និយមន័យធម្មតាតាមវិធានផ្ទៃក្នុង ដូចដែលអង្គជំនុំជម្រះបានអនុវត្ត គេបើកផ្លូវឱ្យធ្វើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ បានតែនៅលើសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចំនួនបួនប្រភេទជាក់លាក់ តែប៉ុណ្ណោះគឺ៖ (i) សេចក្តីសម្រេចដែលមានអានុភាពបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី, (ii) សេចក្តីសម្រេចអំពីការឃុំខ្លួន និងការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ អនុលោមតាមវិធាន៨២, (iii) សេចក្តីសម្រេចអំពីវិធានការការពារ តាមវិធាន២៩(៤)(គ) និង (iv) សេចក្តីសម្រេចស្តីពីការជ្រៀតជ្រែកចូលក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់អង្គជំនុំជម្រះ តាមវិធាន៣៥(៦)^៧។ សេចក្តីសម្រេចផ្សេងៗទៀតទាំងអស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង “អាចប្តឹងសាទុក្ខបានតែក្នុងករណី ដែលបានធ្វើឡើងស្របពេលជាមួយបណ្តឹងសាទុក្ខ ពីសាលក្រុមលើអង្គសេចក្តី” ប៉ុណ្ណោះ។

៥. សំអាងហេតុរបស់សហមេធាវីការពារក្តី បើត្រូវបានទទួលយក មុខជាត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យមានដំណោះស្រាយជាបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ ទៅនឹងការលើកឡើងចោទប្រកាន់ពីការបំពានលើធនានុសិទ្ធិរបស់តុលាការ ដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង នៅក្នុងបរិបទណាមួយក៏ដោយ។ លទ្ធផលបែបនេះមិនអាចត្រូវបានទ្រទ្រង់ដោយ និយមន័យធម្មតាតាមវិធានផ្ទៃក្នុង បាននោះទេ ហើយវាផ្ទុយទៅនឹង ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា^៩ ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌនៃយុត្តាធិការច្បាប់ស៊ីវិលនានា^{១០} និងការអនុវត្តជាអន្តរជាតិ^{១១} ទៀតផង។ នៅក្នុងករណីទាំងអស់នេះ យុត្តាធិការលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ (ឬ “បន្ទាន់បង្ខំ”) ត្រូវបានគេកម្រិតយ៉ាងតឹងរឹង ដោយតាមប្រធានបទ ឬតាមរយៈយន្តការនៃការអនុញ្ញាត ឬសំណើសុំប្តឹងសាទុក្ខ។ គេធ្វើយុត្តិកម្មលើការកម្រិតទាំងនេះ ដោយមានមូលដ្ឋាននៅលើការពិចារណាអំពីភាពត្រឹមត្រូវ និងការសន្សំសំចៃថវិកាតុលាការ៖ ឧទាហរណ៍ ដូចជាថា តើ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានពិចារណាថាដំណោះស្រាយភ្លាមៗលើ

⁶ E169/1/2 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខដែលបានដាក់ដោយមេធាវីតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ក្រុម២ និងក្រុម៣ ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចធ្វើឡើងដោយផ្ទាល់មាត់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង នៅថ្ងៃទី២៧ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩, ២៤ ធ្នូ ២០០៩ ត្រង់កថាខ័ណ្ឌទី១០-១២។

⁷ វិធាន ១០៤(៤) ។

⁸ ដដែលដូចមុន ។

⁹ សូមអាន ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, មាត្រា៣៤៣ ។

¹⁰ សូមអាន, ឧទា. ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌបារាំង, មាត្រា៥០៧ ។

¹¹ សូមអាន, ឧទា. វិធានស្តីពីភស្តុតាង និងនីតិវិធី សម្រាប់តុលាការ ICTY, វិធាន៧២១។ វិធានស្តីពីភស្តុតាង និងនីតិវិធី សម្រាប់តុលាការ ICTR, វិធាន៧៣១។ ច្បាប់លក្ខន្តិកៈទីក្រុងវ្យូសសម្រាប់តុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ, 2187 U.N.T.S. 90 (ចូលជាធរមាននៅថ្ងៃទី០១ កក្កដា ២០០២), មាត្រា៨២ (“ច្បាប់លក្ខន្តិកៈទីក្រុងវ្យូស”)។ វិធានស្តីពីភស្តុតាង និងនីតិវិធី សម្រាប់តុលាការ ICC, វិធាន ១៥៤-១៥៥។

បញ្ហាទាំងនោះ ដោយអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលអាចនឹង “ពន្លឿនកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបានជាក់ស្តែង” ដែរឬទេ¹²។

តាមវិធាន១០៤(៤)(ឃ) គេគ្មានមូលដ្ឋានផ្លូវច្បាប់សម្រាប់ឱ្យមានការទទួលយកបណ្តឹងសាទុក្ខនេះទេ

៦. សហមេធាវីការពារក្តីសំអាងបន្ថែមទៀតថា សេចក្តីសម្រេចដែលរងការជំទាស់ខ្លួនវានេះ បណ្តាលឱ្យមាន “ការជ្រៀតជ្រែកមួយចូលក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់អង្គជំនុំជម្រះ”¹³ ដូច្នោះហើយ វាជាប្រធានបទនៃបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ តាមវិធាន១០៤(៤)(ឃ)។ សហព្រះរាជអាជ្ញាសូមជូនសេចក្តីសន្និដ្ឋានថា វាគ្មានមូលដ្ឋានតាមផ្លូវច្បាប់ណាមួយដែលទំនងជាបានបកស្រាយលើសេចក្តីសម្រេចដែលរងការជំទាស់នេះថាជា “សេចក្តីសម្រេចមួយ ស្តីពីការជ្រៀតជ្រែកចូលក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់អង្គជំនុំជម្រះ តាមវិធាន៣៥(៦)” នោះឡើយ¹⁴។ តាមសេចក្តីសម្រេចផ្ទាល់មាត់មួយរបស់ខ្លួនក្នុងនាមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង លោកប្រធានមិនបានធ្វើសេចក្តីយោងទៅដល់វិធាន៣៥នោះទេ គឺមិនបានយោងទៅដល់ទស្សនៈស្តីពីការជ្រៀតជ្រែកចូលក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់អង្គជំនុំជម្រះ ឬពីបញ្ហាជាប់ពាក់ព័ន្ធណាមួយ នោះឡើយ។ នៅក្នុងន័យនេះ ការដាក់ជូននាស្តីពីបណ្តឹងសាទុក្ខគឺ គ្មានអង្គសេចក្តីទាំងស្រុង។

៧. សហមេធាវីការពារក្តី ប៉ុនប៉ងធ្វើឱ្យ អង្គជំនុំជម្រះអនុវត្តវិធាន៣៥ ចំពោះ “អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងខ្លួនឯង”¹⁵ - គឺថា ក្នុងឋានៈជាអង្គភាពតុលាការមួយ - ដោយមានមូលដ្ឋានមិនត្រឹមត្រូវមួយដែលថា អង្គភាពចៅក្រមនៃអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានយល់ឃើញក្នុងកម្រិតណាមួយទៅលើការជ្រៀតជ្រែកចូលក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់អង្គជំនុំជម្រះ ដោយគ្រាន់តែអនុវត្តមុខងារតុលាការដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់ខ្លួន និងចេញសេចក្តីសម្រេចដែលរងការជំទាស់នេះ។ ដូចដែលសហមេធាវីការពារក្តីបានទទួលស្គាល់រួចហើយថា គោលជំហរនេះគឺផ្ទុយគ្នាទាំងស្រុងទៅនឹងយុត្តិសាស្ត្ររបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ នៅក្នុងការអនុវត្តនូវយុត្តាធិការបន្ទាប់បន្សំរបស់ខ្លួន តាមវិធាន៣៥¹⁶។ នៅក្នុងករណីនោះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានកត់សម្គាល់ថា សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ អៀង សារី បានដាក់សំណើសុំប្តឹងដិតចិត្តត តាមវិធាន៣៤ ដោយមានមូលដ្ឋានលើការលើកឡើងចោទប្រកាន់ពីអង្គហេតុដូចគ្នានេះដែរ។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានសម្រេចថា សំណើរបស់សហមេធាវី

¹² ដដែលដូចមុន ។

¹³ E130/4/1 បណ្តឹងសាទុក្ខ, កំណត់សម្គាល់ខាងលើលេខ១ ត្រង់កថាខណ្ឌទី៨។

¹⁴ វិធាន ១០៤(៤)(ឃ) [សង្កត់ន័យបន្ថែមដោយ អក្សរទ្រូត] ។

¹⁵ E130/4/1 បណ្តឹងសាទុក្ខ, កំណត់សម្គាល់ខាងលើលេខ១ ត្រង់កថាខណ្ឌទី៨។

¹⁶ E130/4/1 បណ្តឹងសាទុក្ខ, កំណត់សម្គាល់ខាងលើ លេខ១ ត្រង់កថាខណ្ឌទី៨។ សូមអាន សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់ អៀង សារី សុំប្តឹងដិតចិត្តចៅក្រម Marcel Lemonde តាមវិធាន៣៥, សំណុំរឿងលេខ ០០២/០៧-១២-២០០៩-អវតក/អបជ(០៦), ថ្ងៃទី២៩ មីនា ២០១០ ត្រង់កថាខណ្ឌទី ១១-១៥។

ការពារក្តីតាមវិធាន៣៥ នោះ “គឺជាការប៉ុនប៉ងមួយដើម្បីពង្រីកយុត្តាធិការរបស់ អវតក ដែលត្រូវបានបដិសេធចោល”¹⁷។

៨. ទាក់ទងនឹងបញ្ហានេះ ចេតនាពិតប្រាកដនៃបណ្តឹងសាទុក្ខបច្ចុប្បន្នមួយនេះ បានលេចចេញច្បាស់រួចហើយ៖ ដោយយល់ឃើញថាវិធាន១០៤ មិនសូវជាស្រួល សហមេធាវីការពារក្តីបានប៉ុនប៉ងម្តងទៀតប្រើប្រាស់វិធាន៣៥ ទាំងខុសគ្នាដើម្បីលេងកំលែងបាយជាលើកទីពីរក្នុងបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ។ ចេតនានេះគឺស្តែងចេញមកពីបណ្តឹងសាទុក្ខខ្លួនឯងនេះ៖ “...សំណើដែលបានលើកឡើងមិនស្នើឱ្យដាក់ទណ្ឌកម្ម ជាការជួសជុលព្យាបាលសកម្មឡើយ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែស្នើឱ្យរក្សា កំហុសរបស់ចៅក្រម...”¹⁸។ ការកែប្រែកំហុសតុលាការដែលបានលើកឡើងចោទប្រកាន់នេះ គឺជា ហេតុផលសម្រាប់ធ្វើយុត្តិកម្មក្នុងការពិនិត្យបណ្តឹងសាទុក្ខឡើងវិញ (is the *raison d'être* of appellate review)។ ដោយទុកដោយឡែកនូវ “កាតព្វកិច្ចការពារក្តី”¹⁹ សហមេធាវីការពារក្តីជាថ្មីម្តងទៀតបានចៀសវាងពីយន្តការដ៏ត្រឹមត្រូវសម្រាប់ការប្តឹងសាទុក្ខ។ ដោយហួសពី “ការការពារក្តីយ៉ាងស្មារតី”²⁰ ការណ៍នេះ បានបំពានលើកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី អវតក ហើយវាពិតប្រាកដនឹងពិចារណាបានថាមានការចាំបាច់ និងសមស្រប នៅក្នុងកាលៈទេសៈនេះណាស់។

តាមវិធាន១០៥(២) គេគ្មានមូលដ្ឋានផ្លូវច្បាប់សម្រាប់ឱ្យមានការទទួលយកបណ្តឹងសាទុក្ខនេះទេ

៩. ចុងបញ្ចប់ សហមេធាវីការពារក្តីបានសំអាងថា បណ្តឹងសាទុក្ខនេះគឺអាចទទួលយកបាន ដោយមានមូលដ្ឋាននៅលើវិធាន១០៥(២) ក៏ប៉ុន្តែមិនបានបង្ហាញថា តើមានលទ្ធភាពអាចអានវិធាន១០៥(២) ដោយពន្លាតវិសាលភាពនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងនេះឱ្យស្ថិតនៅក្រោមបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ ដូចដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងវិធាន១០៤(៤) បានដោយរបៀបណានោះឡើយ។

ផលវិបាកនៃចរិតលក្ខណៈជាក់ស្តែងដែលមិនអាចឱ្យទទួលយកបាននៃបណ្តឹងសាទុក្ខ

១០. អង្គជំនុំជម្រះ “អាចសំរេច” កំណត់លើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃសារណាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនានាតែប៉ុណ្ណោះគត់បានហើយ²¹។ ដោយយល់ឃើញអំពីលក្ខណៈជាក់ស្តែងដែលមិនអាចឱ្យទទួលយកបាននៃបណ្តឹងសាទុក្ខ និងដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃការគិតគូរពិចារណាពីភាពឆាប់រហ័ស និងការសន្សំសំចៃថវិការបស់តុលាការនោះ សហព្រះរាជអាជ្ញាមិន

¹⁷ ដដែលដូចមុន ត្រង់កថាខណ្ឌទី ១៥។
¹⁸ E130/4/1 បណ្តឹងសាទុក្ខ, កំណត់សម្គាល់ខាងលើលេខ១ ត្រង់កថាខណ្ឌទី៨ [សង្កត់ន័យបន្ថែមដើមដោយ អក្សរព្រេត]។
¹⁹ E130/4/1 បណ្តឹងសាទុក្ខ, កំណត់សម្គាល់ខាងលើលេខ១ ត្រង់កថាខណ្ឌទី៤៧។
²⁰ E130/4/1 បណ្តឹងសាទុក្ខ, ដដែលដូចមុន ។
²¹ វិធាន១០៩(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

ឃើញមានមូលហេតុអ្វីសំរាប់ឱ្យអង្គជំនុំជម្រះធ្វើយុត្តិកម្មដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើសវនាការដោយផ្ទាល់ មាត់មួយជាសារធាណៈ ដូចដែលបានស្នើឡើងដោយសហមេធាវីការពារក្តីនោះឡើយ²²។

១១. សហព្រះរាជអាជ្ញា សង្កេតឃើញថា នៅក្នុងខែមីនាឆ្នាំ២០១០ សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ អៀង សារី បានខំព្យាយាមដាក់នូវបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗដែលគ្មានមូលដ្ឋានត្រឹមត្រូវស្រដៀងគ្នានេះ ចំនួន ពីរ²³។ អង្គជំនុំជម្រះបានធ្វើការសម្រេចបញ្ចប់ភ្លាមៗ(disposed of summarily) នូវការខំ ព្យាយាមទាំងនេះដោយបានធ្វើការណែនាំថា កុំឱ្យសហមេធាវីការពារក្តីដាក់សារណាទាក់ទងនឹង បណ្តឹងសាទុក្ខទាំងនោះមកថែមទៀត²⁴។ នៅក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១១ មេធាវីការពារក្តីរបស់ អៀង សារី បានដាក់បណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗដែលជាក់ស្តែងមិនអាចឱ្យទទួលយកបានមួយមកបន្ថែមទៀត ²⁵ ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃការពោលអះអាងផ្សេងៗដែលផ្ទុយពីអត្ថន័យដ៏ ច្បាស់លាស់ និងពី សេចក្តីបញ្ជាក់អះអាងនៅក្នុងវិធាន១០៤(៤) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង²⁶។ សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹង សាទុក្ខក្រោយនេះកំពុងតែស្ថិតក្នុងការរង់ចាំនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ។ គំរូជាតួយ៉ាងនៃសារណា លើបណ្តឹងសាទុក្ខដែលគ្មានមូលដ្ឋានត្រឹមត្រូវទាំងនេះ គឺជាការរំលោភលើដំណើរការរៀងក្តីរបស់ អវតក ហើយគឺជាការដាក់បន្ទុកផ្នែកធនធានដែលមានខ្វះខាតស្រាប់និងពេលវេលា ទៅលើអង្គជំនុំ ជម្រះក៏ដូចជាភាគីនានា។ ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននេះ សហព្រះរាជអាជ្ញា សូមលើកឡើងថា អង្គជំនុំជម្រះត្រូវតែបញ្ជូនសារណាដែលបានធ្វើឡើងដោយសហមេធាវីការពារក្តីរបស់ អៀង សារី លើបណ្តឹងសាទុក្ខនេះទៅឱ្យអង្គភាពគាំពារការពារក្តីវិញដើម្បីធ្វើការវាយតម្លៃថា តើសារណា នេះមានលក្ខណៈចាំបាច់ហើយព្រមទាំងសមហេតុសមផលផងដែរ ឬទេ?²⁷។

²² ឯកសារលេខ E130/4/1 បណ្តឹងសាទុក្ខ, កំណត់សំគាល់លេខ១ ខាងលើ ត្រង់កថាខណ្ឌទី១៥ និងទំព័រ៣០។

²³ ឯកសារលេខ E9/7/1/1 សេចក្តីជូនដំណឹងរបស់ អៀង សារី អំពីបណ្តឹងសាទុក្ខប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលមានចំណងជើងថា៖ ការសម្រេចបញ្ចប់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងលើសំណើសុំពន្យារពេលកំណត់ (ឯកសារលេខ E9/7 និងលេខ E9 /4/9), ចុះថ្ងៃទី២ មីនា ២០១១។ និងឯកសារលេខ E51/5/5 សេចក្តីជូនដំណឹងរបស់ អៀង សារី ស្តីពីបណ្តឹងសាទុក្ខប្រឆាំងដីកាបង្គាប់ទៅ មេធាវីរបស់ អៀង សារី ស្តីពីការដាក់អញ្ជាត្រកម្មបឋម, ចុះថ្ងៃទី៩ មីនា ២០១១។

²⁴ ឯកសារ E9/7/1/1/1/4 សេចក្តីសម្រេចលើសេចក្តីជូនដំណឹងអំពីបណ្តឹងសាទុក្ខចំនួនពីរដែលបានដាក់ដោយ អៀង សារី, ចុះថ្ងៃទី៨ មេសា ២០១១ ត្រង់ទំព័រ២ (“[សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដែលសហមេធាវីបានមានបំណងចង់ប្តឹងសាទុក្ខប្រឆាំងដូចនៅក្នុងសេចក្តី ជូនដំណឹងអំពីបណ្តឹងសាទុក្ខនោះ គឺវាមិនស្ថិតនៅក្នុងរង្វង់នៃយុត្តិធម៌ដែលមានការកំណត់របស់អង្គជំនុំជម្រះសំរាប់បណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ ដែលស្ថិតក្រោមវិធាន១០៤(៤) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង (វិសោធនកម្មលើកទី៧)នោះឡើយ”)។

²⁵ ឯកសារលេខ E95/8/1/1 បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងលើសំណើរបស់សហ ព្រះរាជអាជ្ញាដែលសុំឱ្យដកចេញនូវលក្ខខណ្ឌតម្រូវស្តីពីទំនាក់ទំនងជាមួយជម្លោះប្រដាប់អាវុធចេញពីនិយមន័យនៃឧក្រិដ្ឋកម្មប្រឆាំងនឹងមនុស្ស ជាតិ, ចុះថ្ងៃទី២៦ តុលា ២០១១។

²⁶ សូមអាន ឯកសារលេខ E95/8/1/2, ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹងបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេច របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលសុំឱ្យដកចេញនូវលក្ខខណ្ឌតម្រូវស្តីពីទំនាក់ទំនងជាមួយជម្លោះប្រដាប់អាវុធចេញពីនិយមន័យនៃឧក្រិដ្ឋ កម្មប្រឆាំងនឹងមនុស្សជាតិ, ចុះថ្ងៃទី២ ធ្នូ ២០១១ ត្រង់កថាខណ្ឌទី៤។

²⁷ អនុលោមតាមវិធាន១១(២)(ជ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង និងមាត្រា ១១០ នៃសេចក្តីណែនាំស្តីពីគំរោងការជំនួយផ្នែកច្បាប់ដល់ អវតក (Article F10 of the Guide to the ECCC Legal Assistance Scheme)។

១២. អាស្រ័យដោយមូលហេតុដូចខាងលើនេះ សហព្រះរាជអាជ្ញា សូមស្នើដោយគោរពដល់អង្គជំនុំជម្រះសូមមេត្តា៖

- (១) ចាត់ទុកថា បណ្តឹងសាទុក្ខនេះទាំងមូល មិនអាចទទួលយកបានឡើយ។
- (២) បដិសេធចោលនូវសំណើរបស់សហមេធាវីការពារក្តីដែលស្នើសុំឱ្យធ្វើសវនាការដោយផ្ទាល់មាត់មួយជាសាធារណៈ។
- (៣) បញ្ជូនសារណានានាលើបណ្តឹងសាទុក្ខនេះទៅឱ្យអង្គការគាំពារការពារក្តីវិញ ដើម្បីធ្វើការប៉ាន់ប្រមាណវាយតម្លៃមួយអំពីថា តើកិច្ចការដែលបានធ្វើឡើងនោះតើវាមានលក្ខណៈចាំបាច់ ព្រមទាំងសមហេតុសមផលផងដែរ ឬទេ?។

កាលបរិច្ឆេទ	ឈ្មោះ	ទីកន្លែង	ហត្ថលេខា
ថ្ងៃទី១២ ខែមករា ឆ្នាំ២០១២	លោកស្រី ជាំ លាន សហព្រះរាជអាជ្ញា		
	លោក Andrew CAYLEY សហព្រះរាជអាជ្ញា		